

EENIGE WENKEN OVER HET KWEEKEN VAN DOUGLAS

door

B. STOFFEL.

Wie jaarlijks veel douglasplanten uitzet, zal goed doen zelf te zaaien.

Op een open ruimte in het bosch, groot genoeg dat daar in den zomer de zon zal schijnen, worden in het najaar bedden aangelegd, bestaande uit zand en veel bladaarde. Mest wordt alleen aangewend als zulks noodzakelijk is. Goede boschgrond behoeft geen bemesting.

In de maand December wordt gezaaid en het zaad wordt tegen muizenvraat met menie behandeld, d.w.z. meniepoeder wordt iets vochtig gemaakt en met het zaad vermengd; de roodgekleurde zaden worden uitgestrooid en een centimeter dik met grof. gezeefd blad van het vorige jaar bedekt. Daarna wordt het zaaibed met een platte spade vastgeklopt.

Het is gewenscht zaaibedden met takken te bedekken.

In begin Mei komen de zaden op en moet bijtijds voor wieden van onkruid worden gezorgd. Indien konijnenschade is te vreezen moeten de zaaibedden met gaas worden afgerasterd.

Wie niet in het bosch, maar in tuin of kweekerij wil zaaien, kan op dezelfde wijze te werk gaan, maar moet in een droog voorjaar het bed meermalen begieten, om steeds de grond vochtig te houden.

Door bemesting der bedden verkrijgt men in den regel forscher planten; het is echter de vraag of dit onder alle omstandigheden een voordeel is.

Wie de planten van elders betreft, moet toezien dat deze in de maand April (en niet eerder) uit de zaaibedden genomen zijn.

Douglasplanten die in najaar of winter zijn opgekuild om in 't voorjaar te worden uitgeplant, vertoonen een zeer groot sterfteverlies.

Bij verzanding komt ook door broeiing veel verlies voor.

Wie zelf zaaient en verplant heeft geen verliezen.

De beste tijd van uitplanten is de maand April, desnoods tot half Mei.

Voor boschaanleg acht ik 2-jarige niet-verspeende en niet bemeste planten, het meest geschikt. Het zaaien onder scherm van holstaande grove dennen is meer geschikt voor groote boschbedrijven.